

то проклѣтіе, паднѣлъ Той на колѣна и ся молилъ: «Господи Іисусе Христе, прости на непріятели тѣ ми. Ты знаешь че тѣ лѣжливо мя обвинихъ и употрѣбихъ противъ мене лѣжливо свидѣтельства и клеветы. Прости гы за свое то голѣмо милосърдіе! Най-много то, прѣимущественно обаче высокы тѣ духовни, подигнѣли при тѣзи молитвѣхъ единъ грѣмливъ емѣхъ.

Слѣдъ това го облѣкли като литургіенъ свѣщенникъ. Когато облѣгълъ бѣлый-тъ стыхарь казалъ: Тѣй былъ и Іисусъ Христосъ поруганъ въ бѣлѣхъ дрѣхъхъ отъ Ирода. Послѣ го завели при высокій олтарь, и му дали въ рѣкѣхъ чяшѣхъ тѣхъ на причастіе то. Слѣдъ повторително напразно поканваніе за опроверганіе, отнели му 7 епископи свѣщенническыя чинъ, при което зели пагъ чяшѣхъ тѣхъ на причастіе то, отъ рѣцѣты му и чясть слѣдъ чясть съ проклѣтіѣхъ му съблѣкли свѣщенническѣхъ тѣхъ одѣждѣхъ. При отнеманіе то на чяшѣхъ тѣхъ на причастіе то той отговорилъ високо: че ся надѣва чрѣзъ милосърдіе то Божіе, още днесъ отъ тѣзи чяшѣхъ да піѣ въ Божіе то царство. Когато съ проклѣтіи и ругателства му събличяли свѣщенническы тѣхъ одѣжды, отговорилъ Хусъ на коравы тѣхъ имъ думы: че той гы прѣтърпява отъ все сърдце и гы зема върху си, въ име то на своя Господь Іисуса Христа. Когато дошло врѣме да ся махне подстрыгването отъ теме то му, родило ся съмнѣніе, дали съ ножици или съ брѣсничъ трѣбва то да стане: ножици тѣхъ сѣхъ прѣдпочели.